

Зашто сам за Вучића

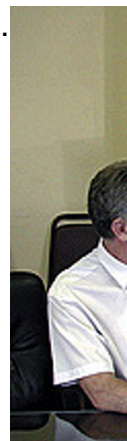
Пише: Емил Влајки
недеља, 19 фебруар 2017 17:51

Ацо је најспособнији српски политичар. Он је особа која зна рационално размишљати и која ће, сасвим сигурно, ако јој се пружи прилика, показати своје старо, радикалско (пашићевско) лице.

По први пут након двије деценије обраћам се читаоцима мог новинског текста у првом лицу јединине. Можда је томе допринијело и то што сам Тому и Ацу упознао и био с њима у контакту, за вријеме Војине „владавине“, а Војо је био мој универзитетски колега.

Сви који су пратили моје писање од НАТО агресије на Југославију/Србију, знају да сам оштро критизирао све власти након пада Милошевића као „продане душе“ Западу које су свјесно економски уништавале земљу и постепено, корак по корак, одрицали се Космета.

То је била чињеница, али не и истина. Мој крути, догматски став пао је на испиту у погледу Ђинђића који је започео као слуга Запада, али се полако осамостаљивао у односу на њега, и у једном тренутку, због тога, био је убијен.

С друге стране, Коштуница (легалиста), који је покушао нешто слично на софт начин, био

Зашто сам за Вучића

Пише: Емил Влајки
недеља, 19 фебруар 2017 17:51

је, ради своје неодлучности остављен, дезавуиран од народа.

Оно што сам, између осталог и на тим примјерима, научио, било је слиједеће: Човјек је чудо. И његово преобраћење, ма какав год био, је увијек могуће.

Наравно, то се не односи на све људе. Достојевски је у „Злочину и казни“ устврдио како постоје двије врсте особа, оне које се усуђују и које се могу назвати историјским личностима, и оне друге које су једино материјал историје.

Сви су моји читаоци свједоци да сам, у много наврата, критизирао Александра Вучића и његов поданички однос према Западу, посебно у погледу Космета, што се материјализирало кроз Бриселске споразуме који практично и суштински значе одрицање од овог српског територија.

Једном, када сам компаративно слично рекао Милораду Додику како ми се не свиђа његова партизанска тактика, корак напријед два корака назад, он ми је кратко одбрусио: „Лако ти је причати, кад ниси на власти“!

Нисам му остао дужан, рекавши: „Кад човјек има власт, треба нешто и ризикувати, а не само имати привилегије“!

Признајем, да бих ја другачије поступао и у погледу Космета и у погледу Републике Српске да сам на власти. На основу Кумановског споразума из 1999., ушао бих војском, жандармеријом и полицијом на окупирано подручје од стране НАТО, као што бих и прогласио осамостаљење Републике Српске, или бих, барем, БиХ прогласио конфедерацијом, па „ком опанци, ком обојци“.

То је бесмислено и погубно, одговарају ми критичари, јер немаш значајну подршку извана. Можда су у праву, а можда и нису. Историја деколонизације у свијету иде у прилог мојим тврдњама.

Зашто сам за Вучића

Пише: Емил Влајки
недеља, 19 фебруар 2017 17:51

